Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1292/2007

z dnia 30 października 2007 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz folii z politereftalanu polietylenu (PET) pochodzącej z Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 oraz kończące częściowy przegląd okresowy zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 384/96

(Dz.U. L 288 z 6.11.2007, str. 1)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Rozporządzenie Rady (WE) nr 15/2009 z dnia 8 stycznia 2009 r.	L 6	1	10.1.2009
►**M2**	Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 806/2010 z dnia 13 września 2010 r.	L 242	6	15.9.2010
►**M3**	Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 38/2011 z dnia 18 stycznia 2011 r.	L 15	1	20.1.2011
►**M4**	Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 205/2011 z dnia 28 lutego 2011 r.	L 58	14	3.3.2011
►**M5**	Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 469/2011 z dnia 13 maja 2011 r.	L 129	1	17.5.2011
►**M6**	Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 13/2012 z dnia 6 stycznia 2012 r.	L 8	17	12.1.2012

▼B

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1292/2007

z dnia 30 października 2007 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz folii z politereftalanu polietylenu (PET) pochodzącej z Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 oraz kończące częściowy przegląd okresowy zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 384/96

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ([1]) (zwane dalej „rozporządzeniem podstawowym"), w szczególności jego art. 11 ust. 2 i 3,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

1. Obowiązujące środki

(1) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 1676/2001 ([2]), ostatnio zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1424/2006 ([3]), Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz folii z politereftalanu etylenu (PET) („folia PET") pochodzącej między innymi z Indii. Środki objęte niniejszym przeglądem przyjęły formę cła *ad valorem* na poziomie 0–18 %, nałożonego na przywóz pochodzący od wskazanych eksporterów, ze stawką cła rezydualnego w wysokości 17,3 %, nałożoną na przywóz ze wszystkich innych przedsiębiorstw. Dochodzenie, które doprowadziło do wprowadzenia wspomnianych środków, będzie dalej zwane „dochodzeniem pierwotnym".

(2) Środki nałożone na przywóz z Indii w dochodzeniu pierwotnym zostały na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1975/2004 ([4]) rozszerzone tak, że objęły przywóz folii PET wysyłanej z Brazylii i Izraela, niezależnie od tego, czy jako kraj pochodzenia wskazano Brazylię lub Izrael, czy też nie.

(3) Komisja swoją decyzją 2001/645/WE ([5]) przyjęła zobowiązania złożone przez pięciu hinduskich producentów w związku z dochodzeniem pierwotnym. Zobowiązania te zostały uchylone decyzją 2006/173/WE ([6]).

([1]) Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, str. 17).
([2]) Dz.U. L 227 z 23.8.2001, str. 1.
([3]) Dz.U. L 270 z 29.9.2006, str. 1.
([4]) Dz.U. L 342 z 18.11.2004, str. 1.
([5]) Dz.U. L 227 z 23.8.2001, str. 56.
([6]) Dz.U. L 68 z 8.3.2006, str. 37.

▼B

(4) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 367/2006, ostatnio zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1124/2007 ([1]), Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz folii z politereftalanu etylenu (PET) pochodzącej z Indii. Podjęte środki przyjęły formę cła *ad valorem* na poziomie 7–19,1 %, nałożonego na przywóz pochodzący od wskazanych eksporterów, ze stawką cła rezydualnego wynoszącą 19,1 %, nałożoną na przywóz ze wszystkich innych przedsiębiorstw. Dochodzenie, które doprowadziło do wprowadzenia rozporządzenia (WE) nr 367/2006 wraz z późniejszymi zmianami, będzie dalej zwane „poprzednim dochodzeniem antysubsydyjnym".

2. **Wniosek o dokonanie przeglądu**

(5) W dniach, odpowiednio, 23 maja 2006 r. oraz 3 lipca 2006 r. Komisja otrzymała kolejno wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego oraz wniosek o dokonanie częściowego, ograniczonego do ewentualnego dumpingu stosowanego przez Jindal Poly Films Limited („Jindal"), przeglądu okresowego zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Wnioski zostały złożone przez następujących producentów wspólnotowych: Du Pont Teijin Films, Mitsubishi Polyester Film GmbH oraz Nuroll SpA („wnioskodawcy"). Wnioskodawcy reprezentują dużą część wspólnotowej produkcji folii PET.

(6) Wnioskodawca stwierdził i dostarczył dowody *prima facie* na to, że: po pierwsze, istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji i ponownego wystąpienia dumpingu oraz szkody dla przemysłu wspólnotowego, a po drugie, okoliczności, na podstawie których wprowadzono środki w odniesieniu do Jindal, uległy zmianie i zmiany te mają trwały charakter.

3. **Dochodzenie**

(7) Ustaliwszy, po konsultacji z Komitetem Doradczym, że istnieją wystarczające dowody do wszczęcia przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego oraz częściowego przeglądu okresowego, zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, Komisja ogłosiła wszczęcie takich przeglądów w dniach, kolejno, 22 ([2]) i 25 sierpnia 2006 r. ([3]) za pomocą zawiadomień opublikowanych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

(8) Zakres przeglądu okresowego ograniczono do zbadania dumpingu w odniesieniu do przedsiębiorstwa Jindal. Wspólnym dla obu przeglądów okresem objętym dochodzeniem przeglądowym („ODP") był okres od dnia 1 lipca 2005 r. do dnia 30 czerwca 2006 r. Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody obejmowało okres od 2003 r. do końca ODP („okres badany").

([1]) Dz.U. L 255 z 29.9.2007, str. 1.
([2]) Dz.U. C 197 z 22.8.2006, str. 2.
([3]) Dz.U. C 202 z 25.8.2006, str. 16.

▼B

4. **Strony zainteresowane**

(9) Komisja oficjalnie powiadomiła wszystkich zainteresowanych: producentów eksportujących, przedstawicieli krajów wywozu, producentów wspólnotowych, importerów oraz użytkowników o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia. Stronom objętym postępowaniem umożliwiono przedstawienie swoich stanowisk na piśmie i wystąpienie o ich przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.

(10) Wszystkie strony objęte postępowaniem, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie i wykazały, że istnieją ku temu szczególne powody, miały zapewniony udział w przesłuchaniu.

(11) W przypadku przeglądu wygaśnięcia, z uwagi na widocznie dużą liczbę producentów eksportujących folię PET w Indiach, wymienionych we wniosku, w zawiadomieniu o wszczęciu dochodzenia przewidziano zastosowanie technik kontroli wyrywkowej zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego. W celu podjęcia decyzji o konieczności kontroli wyrywkowej oraz ewentualnego doboru próby poproszono wszystkich producentów eksportujących o zgłoszenie się i o przedłożenie wyszczególnionych w zawiadomieniu o wszczęciu dochodzenia podstawowych informacji na temat ich działań związanych z folią PET w czasie ODP. Chęć współpracy zadeklarowało sześciu producentów eksportujących z Indii. Trzech spośród tych sześciu producentów eksportujących (Ester Industries Limited, Garware Polyester Limited i Jindal) włączonych do próby otrzymało kwestionariusze. Stwierdzono, iż wybrane przedsiębiorstwa odpowiadają za największą reprezentatywną wielkość produkcji, sprzedaży i wywozu folii PET do krajów Wspólnoty, którą zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia da się właściwie zbadać w dostępnym czasie.

(12) Komisja rozesłała ponadto kwestionariusze do wszystkich stron, o których wiadomo było, że są zainteresowane lub też które zgłosiły się w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Odpowiedzi na kwestionariusz udzieliło czterech producentów wspólnotowych, trzech objętych próbą producentów eksportujących, oraz jeden importer-użytkownik i czterech użytkowników.

(13) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje, jakie uznała za niezbędne do ustalenia występowania dumpingu i szkody, a także do ustalenia, czy zachodzi prawdopodobieństwo utrzymywania się lub ponowienia dumpingu i szkody oraz do ustalenia, czy utrzymanie środków w mocy leży w interesie Wspólnoty. Przeprowadzono wizyty weryfikacyjne w siedzibach następujących zainteresowanych stron:

a) *producenci wspólnotowi:*

— DuPont Teijin Films (Luksemburg),

— Mitsubishi Polyester Film GmbH (Niemcy),

— Nuroll Spa (Włochy),

— Toray Plastics Europe (Francja);

▼B

b) *producenci eksportujący w Indiach:*

— Ester Industries Limited, New Delhi,

— Garware Polyester Limited, Aurangabad,

— Jindal Poly Films Limited, New Delhi;

c) *powiązany importer-użytkownik we Wspólnocie:*

— Rexor SAS (Francja);

d) *importer-użytkownik:*

— Coverne Spa (Włochy);

e) *użytkownicy:*

— Safta Spa (Włochy),

— Metalvuoto Spa (Włochy).

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

1. Produkt objęty postępowaniem

(14) Produktem objętym postępowaniem jest, jak określono w pierwotnym dochodzeniu, folia z politereftalanu polietylenu (PET) pochodząca z Indii, zwykle zgłaszana w ramach kodów CN ex 3920 62 19 i ex 3920 62 90.

2. Produkt podobny

(15) Tak samo jak w pierwotnym dochodzeniu, ustalono, iż zarówno folia PET wytwarzana i sprzedawana na rynku krajowym w Indiach, jak i folia PET wywożona do Wspólnoty z Indii oraz folia produkowana i sprzedawana w krajach Wspólnoty przez producentów wspólnotowych mają te same podstawowe właściwości fizyczne i techniczne oraz te same zastosowania. Dlatego też są one uważane za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

C. CZĘŚCIOWY PRZEGLĄD OKRESOWY: DUMPING

1. Wartość normalna

(16) W celu określenia wartości normalnej sprawdzono najpierw, czy ogólna wielkość sprzedaży Jindal była reprezentatywna w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, to jest czy stanowiła przynajmniej 5 % wielkości sprzedaży produktu objętego postępowaniem wywożonego do Wspólnoty.

(17) Następnie ustalono, czy całkowita sprzedaż krajowa każdego rodzaju produktu stanowiła co najmniej 5 % ogólnej wielkości sprzedaży tego samego rodzaju produktu wywożonego do Wspólnoty.

▼B

(18) W odniesieniu do tych rodzajów produktu, których sprzedaż krajowa stanowiła co najmniej 5 % wielkości sprzedaży tego rodzaju produktu wywożonego do Wspólnoty, zbadano, czy dokonano wystarczającej sprzedaży w zwykłym obrocie handlowym zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W przypadkach, w których wielkość sprzedaży danego typu produktu po cenach wyższych od kosztów produkcji stanowiła więcej niż 80 % ogólnej wielkości sprzedaży, wartość normalna ustalana była w oparciu o średnią ważoną cenę sprzedaży faktycznie płaconą za omawiany produkt na rynku krajowym. W przypadkach, w których wielkość sprzedaży danego rodzaju produktu po cenach wyższych od kosztów produkcji była równa lub mniejsza niż 80 %, jednak nie mniejsza niż 10 % ogólnej wielkości sprzedaży, wartość normalną ustalano w oparciu o średnią ważoną cenę sprzedaży faktycznie płaconą wyłącznie w ramach krajowej sprzedaży z zyskiem danego rodzaju produktu. W odniesieniu do tych rodzajów produktu, w przypadku których mniej niż 10 % sprzedaży pod względem wielkości odbywało się na rynku krajowym po cenie nie mniejszej niż koszt jednostkowy, uznano, że te rodzaje produktu nie były sprzedawane w zwykłym obrocie handlowym, istniała zatem konieczność skonstruowania wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

(19) W przypadkach, w których ceny krajowe eksportującego producenta nie mogły zostać wykorzystane dla ustalenia wartości normalnej ze względu na niewystarczającą reprezentatywność lub niewystarczający poziom sprzedaży w zwykłym obrocie handlowym, wartość normalna została skonstruowana w oparciu o koszty produkcji poniesione przez eksportującego producenta, powiększone o uzasadnione koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne („koszty SG&A”) oraz kwotę zysku zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego.

(20) Koszty SG&A zostały oparte na kosztach poniesionych przez eksportującego producenta przy sprzedaży omawianego produktu na rynku krajowym, które uznano za reprezentatywne. Marża zysku została obliczona na podstawie średniej ważonej marży zysku spółki uzyskanej w ramach krajowej sprzedaży tych rodzajów produktu, które zostały sprzedane w wystarczających ilościach w zwykłym obrocie handlowym.

2. **Cena eksportowa**

(21) Przeważająca większość sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem na rynek Wspólnoty w czasie ODP skierowana była do odbiorców niezależnych. Z tego względu cenę eksportową ustalono zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego, czyli na podstawie faktycznie zapłaconej lub należnej ceny eksportowej.

(22) Sprzedaż eksportowa została w części przeprowadzona za pośrednictwem nabywcy powiązanego, prowadzącego działalność na terenie Wspólnoty. Powiązane przedsiębiorstwo nie odsprzedało towaru bezpośrednio, tylko poddało go istotnemu przetworzeniu w takim zakresie, że konstruowanie ceny eksportowej produktu eksportowanego na podstawie odsprzedaży produktu przetworzonego zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego uznano za niewykonalne. Cenę, za jaką Jindal sprzedawał temu powiązanemu ze sobą przedsiębiorstwu porównano do cen produktów tych samych rodzajów oferowanych przez Jindal nabywcom niepowiązanym we Wspólnocie w czasie ODP. Jako że ustalono, że te dwie listy cen były analogiczne w odniesieniu do każdego typu produktu, uznano ceny oferowane przez Jindal importerowi powiązanemu we Wspólnocie za rzetelne, a tym samym odpowiednie do użycia przy obliczaniu ceny eksportowej.

▼B

3. **Porównanie**

(23) Wartość normalną i ceny eksportowe porównywano na podstawie ceny *ex-works*. W celu zapewnienia właściwego porównania uwzględniono, w postaci odpowiednich korekt, różnice wpływające na porównywalność cen, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Zgodnie z powyższym w stosownych przypadkach wprowadzono dostosowania uwzględniające różnice w zakresie upustów, rabatów, transportu, ubezpieczenia, przygotowania, załadunku i kosztów dodatkowych, pakowania, kosztów kredytu i prowizji, o ile były one stosowne i prawidłowo udokumentowane.

(24) Jindal wnioskował o skorygowanie wartości normalnej przez uwzględnienie cła przywozowego niepobranego w ramach systemu wstępnych pozwoleń (ALS) dotyczącego przywozu surowców wykorzystywanych przy produkcji towarów przeznaczonych na wywóz. System ALS umożliwia przywóz surowców wolny od opłat celnych, pod warunkiem że przedsiębiorstwo dokona wywozu odpowiedniej ilości i wartości gotowego produktu, określonej zgodnie z oficjalnie ustanowionymi standardowymi normami nakładów i wyników. Przywozy w ramach ALS mogą służyć zarówno do produkcji towarów przeznaczonych na wywóz, jak i do uzupełnienia krajowych składników produkcji wykorzystywanych do produkcji takich towarów. Przedsiębiorstwo twierdziło, iż korzystało z wywozu produktu objętego postępowaniem do Wspólnoty Europejskiej w celu spełnienia wymogów dotyczących przywozu surowców w ramach ALS. Nie wyciągnięto żadnych wniosków w kwestii zasadności przyznania korekty z wyżej wymienionego powodu, jako że korekta taka nie miałaby wpływu na końcowy wynik postępowania przeglądowego.

4. **Margines dumpingu**

(25) Zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego margines dumpingu został ustalony na podstawie porównania średniej ważonej wartości normalnej ze średnią ważoną ceną eksportową.

(26) Porównanie to wykazało ujemny margines dumpingu.

5. **Trwały charakter zmian rynkowych**

(27) Zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego zbadano również, czy ustalenia poczynione w toku tego dochodzenia można w sposób uzasadniony uznać za trwałe.

(28) W tej kwestii należy przypomnieć, że, jak wcześniej stwierdzono w świetle dwóch kolejnych dochodzeń, zakończonych przyjęciem rozporządzeń Rady (WE), odpowiednio, nr 1676/2001 i nr 390/2005 ([1]), Jindal nie został uznany za winnego dumpingu. Wymienione przypadki odrzucenia zarzutów dumpingu zostały potwierdzone w obecnym dochodzeniu, przy braku elementów, które wskazywałyby na nietrwały charakter stwierdzonych okoliczności polegających na braku dumpingu.

(29) Dlatego też uznano, że obowiązujące obecnie środki dotyczące Jindal osiągają zamierzone skutki i powinny pozostać niezmienione.

([1]) Dz.U. L 63 z 10.3.2005, str. 1.

▼B

D. **PRZEGLĄD WYGAŚNIĘCIA**

D.1. PRAWDOPODOBIEŃSTWO UTRZYMYWANIA SIĘ LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA DUMPINGU

1. **Uwagi wstępne**

(30) Według danych Eurostatu wielkość przywozu produktu objętego postępowaniem z Indii do Wspólnoty wyniosła w ODP 23 472 tony. Około 97 % z tej ogólnej wielkości w ODP przypadało na trzech objętych próbą producentów eksportujących, przy czym sam Jindal odpowiada za około 90 % ogółu wywozu z Indii do WE w czasie ODP.

(31) W okresie objętym dochodzeniem (OD) w dochodzeniu pierwotnym (od dnia 1 kwietnia 1999 r. do dnia 31 marca 2000 r.) suma przywozu z Indii wyniosła 50 590 ton. W ciągu OD poprzedniego dochodzenia antysubsydyjnego (od dnia 1 października 2003 r. do dnia 30 września 2004 r.) suma przywozu z Indii wyniosła 12 679 ton.

2. **Przywóz dumpingowy w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym (ODP)**

2.1. *Uwaga wstępna*

(32) Jak już wspomniano w motywie 11 uzasadnienia, próba objęła trzech producentów eksportujących. Do Jindal odnoszą się ustalenia przedłożone w motywach 16–26.

2.2. *Wartość normalna*

(33) W celu określenia wartości normalnej w odniesieniu do Garware i Ester sprawdzono najpierw, czy ogólna wielkość deklarowanej sprzedaży krajowej każdego z producentów eksportujących była reprezentatywna w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, to znaczy czy stanowiła co najmniej 5 % wielkości sprzedaży produktu objętego postępowaniem wywożonego do Wspólnoty.

(34) Następnie ustalono, czy całkowita sprzedaż krajowa każdego rodzaju produktu stanowiła co najmniej 5 % ogólnej wielkości sprzedaży tego samego rodzaju produktu wywożonego do Wspólnoty.

(35) W odniesieniu do tych rodzajów produktu, których sprzedaż krajowa stanowiła co najmniej 5 % wielkości sprzedaży tego rodzaju produktu wywożonego do Wspólnoty, zbadano, czy dokonano wystarczającej sprzedaży w zwykłym obrocie handlowym zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W przypadkach, w których wielkość sprzedaży danego typu produktu po cenach wyższych od kosztów produkcji stanowiła więcej niż 80 % ogólnej wielkości sprzedaży, wartość normalna ustalana była w oparciu o średnią ważoną cenę sprzedaży faktycznie płaconą za omawiany produkt na rynku krajowym. W przypadkach, w których wielkość sprzedaży danego rodzaju produktu po cenach wyższych od kosztów produkcji była równa lub mniejsza niż 80 %, jednak nie mniejsza niż 10 % ogólnej wielkości sprzedaży, wartość normalną ustalano w oparciu o średnią ważoną cenę sprzedaży faktycznie płaconą wyłącznie w ramach krajowej sprzedaży z zyskiem danego rodzaju produktu. W odniesieniu do tych rodzajów produktu, w przypadku których mniej niż 10 % sprzedaży pod względem wielkości odbywało się na rynku krajowym po cenie nie mniejszej niż koszt jednostkowy, uznano, że te rodzaje produktu nie były sprzedawane w zwykłym obrocie handlowym, istniała zatem konieczność skonstruowania wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

▼B

(36) W przypadkach, w których ceny krajowe eksportującego producenta nie mogły zostać wykorzystane dla ustalenia wartości normalnej ze względu na niewystarczającą reprezentatywność lub niewystarczający poziom sprzedaży w zwykłym obrocie handlowym, wartość normalna została skonstruowana w oparciu o koszty produkcji poniesione przez eksportującego producenta, powiększone o uzasadnione koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne („koszty SG&A") oraz kwotę zysku zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego.

(37) Koszty SG&A zostały oparte na kosztach poniesionych przez eksportującego producenta przy sprzedaży omawianego produktu na rynku krajowym, które uznano za reprezentatywne. Marża zysku została obliczona na podstawie średniej ważonej marży zysku spółki uzyskanej w ramach krajowej sprzedaży tych rodzajów produktu, które zostały sprzedane w wystarczających ilościach w zwykłym obrocie handlowym.

2.3. *Cena eksportowa*

(38) Co do określenia cen eksportowych, należy przypomnieć, że obecne dochodzenie ma na celu ustalenie, czy w razie uchylenia środków ochronnych mogłoby dojść do kontynuacji lub ponowienia dumpingu. W tym kontekście określenie cen eksportowych dla potrzeb oszacowania dumpingu nie może ograniczać się do zbadania zachowania eksporterów w przeszłości. Należy przeanalizować również prawdopodobny rozwój cen eksportowych w przyszłości. A mianowicie trzeba określić, czy dotychczas stosowane ceny eksportowe dostarczają wiarygodnych wskazówek na temat ich prawdopodobnego przyszłego rozwoju.

(39) Z uwagi na występujące w części ODP zobowiązania cenowe zbadano w szczególności, czy istnienie takich zobowiązań wpłynęło na ceny eksportowe stosowane w przeszłości, w sposób uniemożliwiający wiarygodne ustalenie przyszłego rozwoju wywozu na ich podstawie. Odnotowano poza tym, że zobowiązania cenowe dotyczące przedsiębiorstw Garware i Ester zostały uchylone z dniem 9 marca 2006 r., podczas gdy ODP trwał od dnia 1 lipca 2005 r. do dnia 30 czerwca 2006 r. W przypadku przedsiębiorstw Garware i Ester ustalono, że dokonywane w trakcie ODP podczas obowiązywania zobowiązań cenowych transakcje eksportowe opiewały na ceny na tyle bliskie MCI (minimalnej cenie importowej), że wywoływały wątpliwości co do ich trwałego charakteru i co do tego, czy zostały ustalone niezależnie od MCI. Analogiczne rozumowanie zostało opisane w rozporządzeniu Rady (WE) nr 366/2006 ([1]), motyw 28.

([1]) Dz.U. L 68 z 8.3.2006, str. 6.

▼B

(40) Co do Garware, transakcje przeprowadzone w czasie ODP po ustaniu zobowiązań cenowych odpowiadały około 20 % ogólnej wielkości wywozu i zostały dokonane z zachowaniem ciągłości po ustaniu zobowiązań cenowych. Zważywszy na rozmiary wywozu dokonanego po wygaśnięciu zobowiązań (8 marca 2006 r.), ceny z tych transakcji uważa się za reprezentatywną ilustrację ewentualnej polityki cenowej Garware wobec braku zobowiązań. Dlatego też ceny obowiązujące w tych transakcjach wykorzystano przy wyliczaniu cen eksportowych dla wszystkich ilości wywozu dokonanego przez Garware w ciągu całego ODP.

(41) Co do Ester, transakcje przeprowadzone w okresie po ustaniu zobowiązań cenowych odpowiadały około 5 % ogólnej wielkości wywozu, a wszystkie zostały dokonane w bardzo krótkim czasie po ustaniu zobowiązań cenowych. Dlatego też ceny w tych transakcjach nie mogą być uznane za reprezentatywne dla cen eksportowych, jakie przedsiębiorstwo to stosowałoby w przypadku braku zobowiązań. Jak już wspomniano wyżej (patrz: motyw 39), ceny eksportowe na rynek Wspólnoty stosowane przez Ester przed ustaniem zobowiązania cenowego były bardzo zbliżone do MCI. Ponadto ustalono, że ceny eksportowe stosowane przez Ester w wywozie do innych państw trzecich były, czy to rozpatrywane na podstawie średniej ważonej, czy też w oparciu o rozróżnienie na rodzaje produktów, znacznie niższe od cen stosowanych w wywozie do Wspólnoty. Fakt ten wskazuje na prawdopodobieństwo, że w przypadku braku zobowiązań ceny stosowane w wywozie do Wspólnoty zostałyby ujednolicone z cenami takich samych rodzajów produktu stosowanymi w wywozie do innych państw trzecich. Stwierdzono zatem, iż ceny eksportowe stosowane przez Ester w wywozie do Wspólnoty w czasie zobowiązań cenowych nie mogą zostać użyte do celów ustalenia wiarygodnych cen eksportowych w rozumieniu art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego, w kontekście obecnego przeglądu okresowego. Mając na uwadze, że w czasie ODP Ester sprzedawała produkt objęty postępowaniem w znacznej ilości na rynku światowym, podjęto decyzję o ustaleniu ceny eksportowej na podstawie cen faktycznie płaconych lub należnych w przypadku dokonywania sprzedaży do innych państw trzecich w odniesieniu do rodzajów produktu sprzedawanych do Wspólnoty w tej części ODP, kiedy zobowiązania cenowe pozostawały w mocy. W czasie ODP, po ustaniu zobowiązań cenowych, podstawą do ustalenia ceny eksportowej były ceny faktycznie zapłacone lub należne przy wywozie do Wspólnoty.

2.4. *Porównanie*

(42) Wartość normalną i ceny eksportowe porównywano na podstawie ceny *ex-works*. W celu zapewnienia właściwego porównania uwzględniono, w postaci odpowiednich korekt, różnice wpływające na porównywalność cen, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Zgodnie z powyższym wprowadzono dostosowania uwzględniające różnice w zakresie transportu, ubezpieczenia, przygotowania, załadunku i kosztów dodatkowych, prowizji, pakowania i kosztów kredytu, o ile były one stosowne i prawidłowo udokumentowane.

▼B

(43) Eksportujący producent wnioskował, dla ograniczonej ilości wywozu, o dostosowanie ceny eksportowej zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. k) rozporządzenia podstawowego w oparciu o korzyści uzyskane w ramach systemu „paszportowego" uprawnienia celnego (*Duty Entitlement Passbook Scheme* – „DEPB") po dokonaniu wywozu. W ramach tego systemu punkty uzyskane przy wywozie omawianego produktu mogą być wykorzystane w celu pokrycia należnych opłat celnych z tytułu przywozu jakiegokolwiek towaru lub zostać odsprzedane innym przedsiębiorstwom. Ponadto nie jest wymagane, by przywożone towary były wykorzystywane wyłącznie do produkcji wywożonych produktów. Producenci nie wykazali, że korzyści uzyskiwane w ramach systemu DEPB po dokonaniu wywozu miały wpływ na porównywalność cen, a w szczególności że klienci konsekwentnie płacili inne ceny na rynku krajowym wskutek korzyści płynących z tego systemu. W związku z powyższym wniosek ten został odrzucony.

2.5. *Margines dumpingu*

(44) Zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego margines dumpingu został ustalony na podstawie porównania średniej ważonej wartości normalnej ze średnią ważoną ceną eksportową. W przypadku gdy ceny eksportowe zostały oparte na cenach stosowanych w wywozie do państw trzecich, odpowiednie wartości cif obliczono poprzez powiększenie ceny *ex-works*, stosowanej w wywozie do państw trzecich, o średnią ważoną różnicę, w podziale na rodzaj produktu, między ceną *ex-works* a ceną cif w wywozie do Wspólnoty.

(45) Porównanie to wykazało margines dumpingu w granicach 15–25 %. Przypomina się, że wykazano ujemny margines dumpingu w przypadku Jindal (patrz wyżej: motyw 26).

3. **Zmiany wielkości przywozu w przypadku uchylenia środków**

Wpływ zniesienia obowiązujących środków wprowadzonych względem przywozu dumpingowego

3.1. *Niewykorzystane zdolności produkcyjne*

(46) Łączne wolne moce produkcyjne wszystkich znanych indyjskich eksporterów w czasie ODP oszacowano na 32 tys. ton. Trzeba jednak zauważyć, że z tego około 25 tys. ton przypadało na indyjskich eksporterów korzystających z zerowej stawki cła antydumpingowego. Ewentualne zniesienie środków antydumpingowych najprawdopodobniej nie wywarłoby znacznego wpływu na politykę eksportową tych przedsiębiorstw. Tak więc jedynie pozostałe 7 tys. ton przypadałoby na indyjskich eksporterów objętych cłem antydumpingowym o stawce innej niż 0 %. Te ostatnie niewykorzystane zdolności produkcyjne, które w czasie ODP sięgałyby około 30 % całkowitej ilości przywozu produktu objętego dochodzeniem z Indii do Wspólnoty oraz 3 % całkowitej konsumpcji we Wspólnocie, posłużyłyby do zwiększenia wywozu skierowanego na rynek Wspólnoty w razie uchylenia obowiązujących środków.

▼B

3.2. *Zachęty do przekierowania sprzedaży na rynek Wspólnoty*

(47) W oparciu o porównanie poszczególnych modeli ceny eksportowe na rynki państw trzecich eksporterów indyjskich objętych próbą przy marginesie dumpingu różnym od 0 % byłyby w ODP niższe o 20–30 % w stosunku do cen eksportowych wywozu do Wspólnoty dokonywanego przez tych samych producentów eksportujących. Obaj omawiani eksporterzy z Indii sprzedawali do krajów trzecich znaczące ilości PET, stanowiące około 80–90 % ich całkowitej sprzedaży eksportowej. Dlatego uznano, że poziom cen eksportowych do innych krajów trzecich może być wskaźnikiem prawdopodobnego poziomu cen sprzedaży eksportowej do Wspólnoty w wypadku uchylenia środków.

(48) Niektóre z największych światowych rynków dla eksportu folii PET chronią wysokie stawki celne. W szczególności przywóz folii PET z Indii do USA podlega cłom antydumpingowym w wysokości od 2,32 % do 24,11 % oraz cłom wyrównawczym sięgającym od 9 % do 25,27 %, w zależności od konkretnego eksportera z Indii.

3.3. *Wniosek*

(49) Stwierdza się zatem, że zważywszy na względne poziomy cen, niewykorzystany potencjał zdolności produkcyjnych oraz zachęty odnotowane powyżej, występuje prawdopodobieństwo: i) kontynuowania dumpingu; ii) zwiększenia ilości wywozu do Wspólnoty w przypadku uchylenia obowiązujących środków antydumpingowych.

D.2. DEFINICJA PRZEMYSŁU WSPÓLNOTOWEGO

(50) Czterech producentów wspólnotowych (Dupont Teijin Films, Mitsubishi Polyester Film GmbH, Nuroll SpA i Toray Plastics Europe) w pełni współpracowało w dochodzeniu. W ciągu ODP stanowili oni około 95 % całkowitej wspólnotowej produkcji. Z tego względu stanowią oni przemysł wspólnotowy w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

(51) Należy odnotować zmianę, jaka zaszła w sytuacji wspólnotowej produkcji folii PET od czasu przeprowadzenia pierwotnego dochodzenia. A mianowicie francuski producent Kodak Industrie zaprzestał produkowania folii PET we Wspólnocie, a firma 3M przekazała swoją działalność firmie I.T.P. SpA (Włochy), która przekształca jej zakład dla potrzeb nowej, innej produkcji. Należy również odnotować, iż zważywszy na fakt, że z dniem 1 maja 2004 r. Republika Czeska stała się członkiem Unii Europejskiej, przedsiębiorstwo Fatra a.s. (z siedzibą w Republice Czeskiej) stanowi część produkcji Wspólnoty.

▼B

D.3. SYTUACJA NA RYNKU WSPÓLNOTOWYM

1. **Konsumpcja na rynku wspólnotowym**

(52) Konsumpcję wspólnotową określono na podstawie danych Eurostatu dotyczących przywozu z krajów trzecich, na sprzedaży przemysłu wspólnotowego na rynek Wspólnoty oraz sprzedaży pozostałych wytwórców wspólnotowych.

Tabela 1

Konsumpcja we Wspólnocie	2003	2004	2005	ODP (1.7.2005–30.6.2006)
Ilość (tony)	253 890	250 231	251 612	257 177
Wskaźnik (2003 = 100)	100	99	99	101

(53) W porównaniu do roku 2003, konsumpcja w ODP wzrosła o 1 % (ponad 3 tys. ton).

2. **Przywóz z Indii, Brazylii i Izraela: wielkość przywozu, udział w rynku oraz ceny przywozu**

(54) Wielkość przywozu z Indii na rynek Wspólnoty wzrosła o 86 % od roku 2003 do ODP, a udział w rynku zwiększył się z 5 % do 9 %, podczas gdy ceny spadły o 12 %. Dane opierają się na statystykach Eurostatu.

Tabela 2

Przywóz z Indii	2003	2004	2005	ODP (1.7.2005–30.6.2006)
Ilość (tony)	12 597	15 972	23 912	23 472
Wskaźnik (2003 = 100)	100	127	190	186
Udział w rynku	5 %	6 %	10 %	9 %
Ceny w EUR za tonę	2 005	1 890	1 866	1 755
Wskaźnik (2003 = 100)	100	94	93	88

(55) Przywóz z Brazylii i Izraela, który, jak ustalono i jak wspomniano wyżej w motywie 2, przebiegał z obejściem przepisów, uległ gwałtownemu zmniejszeniu po objęciu go rozszerzeniem środków antydumpingowych nałożonych na przywóz z Indii. Po wprowadzeniu środków przeciwdziałających obchodzeniu ceł, ceny folii PET pochodzącej z tych krajów wzrosły o 219 %.

Tabela 3

Przywóz z Brazylii i Izraela	2003	2004	2005	ODP (1.7.2005–30.6.2006)
Ilość (tony)	6 855	5 527	271	419
Wskaźnik (2003 = 100)	100	91	5	6

▼B

Przywóz z Brazylii i Izraela	2003	2004	2005	ODP (1.7.2005–30.6.2006)
Udział w rynku	2 %	2 %	0 %	0 %
Ceny w EUR/tonę	1 581	1 741	4 170	3 461
Wskaźnik (2003 = 100)	100	110	264	219

(56) Należy jednak wziąć pod uwagę fakt, iż wykazano brak dumpingu ze strony Jindal w obecnym dochodzeniu, jak również fakt niewykazania dumpingu w dochodzeniach wcześniejszych w odniesieniu do innych przedsiębiorstw (w szczególności Flex Industries Limited i Polyplex Corporation Limited). Dlatego też w obecnym dochodzeniu uwzględniany będzie wyłącznie przywóz dumpingowy z Indii oraz przywóz – jak ustalono – dokonywany z obejściem obowiązujących środków. Przywóz dumpingowy z Indii oraz przywóz objęty cłami zapobiegającymi obchodzeniu przepisów zmniejszył się o 70 % od 2003 r. do ODP, patrz niżej: tabela 4. Gwałtowne zmniejszenie tego przywozu było w dużej mierze wynikiem nałożenia środków zapobiegających obchodzeniu przepisów w odniesieniu do przywozu z Brazylii i Izraela.

Tabela 4

Przywóz z Indii, Brazylii, Izraela	2003	2004	2005	ODP (1.7.2005–30.6.2006)
Ilość (tony)	10 383	8 881	3 618	2 766
Wskaźnik (2003 = 100)	100	86	35	27
Udział w rynku	4 %	4 %	1 %	1 %
Ceny w EUR/tonę	1 855	1 852	1 891	1 785

Źródło: Dane Eurostatu i przedsiębiorstw.

3. **Przywóz z innych krajów trzecich**

(57) Przywóz z krajów trzecich wzrósł w badanym okresie o 24 % (z około 62 tys. ton w 2003 r. do około 77 tys. ton w ODP), a udział tego przywozu w rynku wspólnotowym wzrósł o 5 punktów procentowych (z 25 do 30 %). Głównymi źródłami przywozu były Korea Południowa, USA, Tajlandia oraz Zjednoczone Emiraty Arabskie. Przeciętna cena za tonę od roku 2003 do ODP zmniejszyła się o 11 %. Dane opierają się na statystykach Eurostatu.

Tabela 5

Kraj		2003	2004	2005	ODP (1.7.2005–30.6.2006)
Korea Południowa	Wielkość przywozu (tony)	25 895	23 983	22 225	23 878
	Wskaźnik (2003 = 100)	100	93	86	92
	Udział w rynku	10 %	10 %	9 %	9 %
	Ceny w EUR/tonę	2 137	2 146	2 239	2 098

▼B

Kraj		2003	2004	2005	ODP (1.7.2005–30.6.2006)
USA	Wielkość przywozu	14 611	18 636	20 544	13 432
	Wskaźnik (2003 = 100)	100	128	141	92
	Udział w rynku	6 %	7 %	8 %	5 %
	Ceny w EUR/tonę	7 575	6 067	4 974	6 690
Tajlandia	Wielkość przywozu	2 858	6 511	8 647	8 647
	Wskaźnik (2003 = 100)	100	228	303	303
	Udział w rynku	1 %	3 %	3 %	3 %
	Ceny w EUR/tonę	1 742	1 764	1 811	1 758
Zjednoczone Emiraty Arabskie	Wielkość przywozu (tony)	1	26	2 478	5 898
	Wskaźnik (2004 = 100)		100	9 422	22 427
	Udział w rynku		0 %	1 %	2 %
	Ceny w EUR/tonę		2 872	1 854	1 790
Razem (Korea Południowa, USA, Tajlandia i Zjednoczone Emiraty Arabskie)	Wielkość przywozu (tony)	43 366	49 157	53 894	51 855
	Indeks (2003 = 100)	100	80	100	110
	Udział w rynku	17 %	20 %	21 %	20 %
Pozostałe kraje (prócz Indii, Brazylii i Izraela) razem.	Wielkość przywozu (tony)	62 300	65 683	74 191	77 054
	Wskaźnik (2003 = 100)	100	105	119	124
	Udział w rynku	25 %	26 %	30 %	30 %
Cena	Średnia cena ważona (EUR/tonę)	3 848	3 756	3 431	3 428
	Wskaźnik	100	98	90	89

4. **Sytuacja gospodarcza przemysłu wspólnotowego**

(58) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała wszystkie istotne czynniki ekonomiczne i wskaźniki mające znaczenie dla sytuacji przemysłu wspólnotowego.

4.1. *Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych*

(59) Zdolności produkcyjne w badanym okresie utrzymywały się na stałym poziomie (około 190 tys. ton), a produkcja i wykorzystanie mocy produkcyjnych zmniejszyło się o 4 %.

▼B

Tabela 6

	2003	2004	2005	ODP (1.7.2005–30.6.2006)
Produkcja w tonach	176 682	175 465	165 348	168 875
Wskaźnik (2003 = 100)	100	99	94	96
Moce produkcyjne w tonach	190 694	185 863	186 721	189 832
Wskaźnik (2003 = 100)	100	97	98	100
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	93 %	94 %	89 %	89 %
Wskaźnik (2003 = 100)	100	101	96	96

4.2. *Zapasy*

(60) Zapasy produktu objętego dochodzeniem zmniejszyły się w latach 2003–2004, z poziomu 23 929 ton do 22 241 ton, nieznacznie wzrosły w 2005 r., i znowu zmniejszyły się do 21 272 ton w ODP. Spadek ten był w głównej mierze wywołany zmniejszeniem produkcji.

Tabela 7

Stan zapasów	2003	2004	2005	ODP (1.7.2005–30.6.2006)
Tony	23 929	22 241	23 209	21 272
Wskaźnik (2003 = 100)	100	93	97	89

4.3. *Ilość sprzedaży odbiorcom niepowiązanym we Wspólnocie i udział w rynku*

(61) Sprzedaż przez przemysł wspólnotowy klientom niepowiązanym na rynku wspólnotowym w latach 2003–2005 spadła o 5 % z 142 755 ton do 135 956 ton, wzrosła nieznacznie w okresie od 2005 r. do ODP, sięgając jedynie poziomu 98 % sprzedaży z roku 2003. Sprzedaż przedsiębiorstwom powiązanym osiągnęła nieznaczną wielkość (w badanym okresie mieściła się w granicach 200–300 ton w skali roku). Udział w rynku przemysłu wspólnotowego zmniejszył się o jeden punkt procentowy od 2003 r. do ODP.

Tabela 8

	2003	2004	2005	ODP (1.7.2005–30.6.2006)
Wielkość sprzedaży (w tonach)	142 755	144 282	135 956	139 212
Wskaźnik (2003 = 100)	100	101	95	98
Udział w rynku (w stosunku do ogólnej konsumpcji)	56 %	58 %	54 %	54 %

▼B

4.4. *Ceny sprzedaży i koszty*

(62) W badanym okresie średnie jednostkowe ceny sprzedaży spadły o 2 % (z 2 891 EUR/tonę w 2003 r. do 2 819 EUR/tonę w ODP). Ten spadek kosztów miał miejsce pomimo faktu, iż przeciętny koszt większości surowców poważnie wzrósł (wraz z gwałtownym wzrostem cen ropy). Przedstawione dane wskazują, że przemysł wspólnotowy, mając na celu zapobieżenie nadmiernej utracie udziału w rynku, nie mógł w pełni pokrywać swoich kosztów produkcji poprzez podwyżkę ceny sprzedaży.

Tabela 9

	2003	2004	2005	ODP (1.7.2005–30.6.2006)
Średnia cena ważona (EUR/tonę)	2 891	2 865	2 929	2 819
Wskaźnik	100	99	101	98
Średnia cena ważona (EUR/tonę)	3 216	3 112	3 152	3 137
Wskaźnik (2003 = 100)	100	97	98	98

4.5. *Wzrost*

(63) Przemysł wspólnotowy tracił swój udział w rynku, który nieznacznie wzrósł w badanym okresie.

4.6. *Zatrudnienie, wydajność i płace*

(64) Poziom zatrudnienia w przemyśle wspólnotowym obniżył się o 13 % od 2003 r. do ODP. Pomimo że przeciętne wynagrodzenie pracownika wzrosło o 5 %, dzięki wysiłkom na rzecz racjonalizacji wydajność pracownika wzrosła o 9 %. Tym samym poziom kosztów siły roboczej na tonę produkcji obniżył się o 4 %.

Tabela 10

	2003	2004	2005	ODP (1.7.2005–30.6.2006)
Zatrudnienie	2 263	2 112	2 027	1 978
Wskaźnik (2003 = 100)	100	93	90	87
Wydajność (w tonach na pracownika)	78	83	82	85
Wskaźnik (2003 = 100)	100	106	104	109
Wynagrodzenia (w tys. EUR)	138 876	132 916	129 098	127 375
Wskaźnik (2003 = 100)	100	96	93	92
Średnie wynagrodzenie na pracownika	61 362	62 922	63 669	64 407
Wskaźnik (2003 = 100)	100	103	104	105

▼B

	2003	2004	2005	ODP (1.7.2005–30.6.2006)
Koszt wynagrodzeń na tonę produktu	786	758	781	754
Wskaźnik (2003 = 100)	100	96	99	96

4.7. *Rentowność i zwrot z inwestycji*

(65) Rentowność sprzedaży jest równa zyskom płynącym ze sprzedaży produktu objętego postępowaniem we Wspólnocie. Stopę zwrotu z inwestycji obliczono na podstawie zwrotu z aktywów ogółem.

(66) W badanym okresie zwrot z inwestycji w odniesieniu do sprzedaży produktu objetego dochodzeniem odbiorcy niepozwiązanemu we Wspólnocie pozostawał ujemny – pomimo nieznacznej poprawy w latach 2004 i 2005 – w ciągu całego ODP. W czasie ODP zarówno rentowność, jak i zwrot z inwestycji były szczególnie niskie (rentowność wynosiła – 11 %, a wzrost z inwestycji – 3,1 %), a po roku 2005 odnotowano kolejny ich spadek.

Tabela 11

	2003	2004	2005	ODP (1.7.2005–30.6.2006)
Rentowność	–11,2 %	–8,6 %	–7,6 %	–11,3 %
Wskaźnik (2003 = 100)	–100	–77	–68	–101
Zwrot z inwestycji	–2,6 %	–2,1 %	–1,9 %	–3,1 %
Wskaźnik (2003 = 100)	–100	–81	–75	–118

4.8. *Przepływy pieniężne*

(67) W zakresie przepływów pieniężnych odnotowano trend ujemny, niekorzystny zwłaszcza w ODP.

Tabela 12

	2003	2004	2005	ODP (1.7.2005–30.6.2006)
Przepływy pieniężne (w tys. EUR)	35 305	34 690	21 980	15 128
Wskaźnik (2003 = 100)	100	98	62	43

4.9. *Inwestycje i zdolność do podwyższania kapitału*

Tabela 13

	2003	2004	2005	ODP (1.7.2005–30.6.2006)
Inwestycje (w tys. EUR)	21 745	18 131	16 772	17 724
Wskaźnik (2003 = 100)	100	83	77	82

▼B

(68) Od roku 2003 do ODP inwestycje w produkcję folii PET zmniejszyły się o 18 %. W ODP wartość inwestycji w stosunku do roku 2003 wzrosła o 6 %, ale w porównaniu z rokiem 2005 inwestycje pozostały na niskim poziomie. W dochodzeniu ustalono, że czyniono inwestycje przede wszystkim w poprawę jakości produkcji, a także w utrzymanie mocy produkcyjnych.

(69) Niski poziom inwestycji tłumaczy się w dużej mierze brakiem zainteresowań wiodących przedsiębiorstw przemysłu Wspólnotowego inwestycjami czy też zapewnianiem gwarancji dla inwestycji w nierentowną działalność jaką jest produkcja folii PET w Europie.

4.10. *Wielkość marginesu dumpingu oraz poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu*

(70) Analiza pod kątem wielkości dumpingu uwzględnia fakt, iż obowiązują środki mające na celu wyeliminowanie szkodliwego dumpingu. Jak wskazano wyżej, z dostępnych informacji wynika, że jeden z producentów eksportujących objętych próbą nadal prowadzi sprzedaż do Wspólnoty po cenach dumpingowych. Jakkolwiek ustalony margines dumpingu jest znaczący, jego wpływ na sytuację przemysłu wspólnotowego w ODP nie był znaczny, zważywszy, że udział w rynku przywozu dumpingowego z Indii oraz przywozu dokonywanego z obejściem ceł wyniósł 1 % całkowitej konsumpcji we Wspólnocie. Jindal z pewnością przyczynił się do pogorszenia sytuacji przemysłu wspólnotowego. Trzeba jednak przy tym uwzględnić fakt, iż nawet wykluczając przywóz dokonywany przez Jindal z analizy, przemysł wspólnotowy nie byłby w stanie podnieść się po dotychczasowych skutkach dumpingu od czasu nałożenia środków antydumpingowych w 2001 r. ze względu na praktykę obchodzenia (środki jej zapobiegające przyjęto dopiero przed końcem 2004 r.) i na nieodpowiednie warunki zobowiązań, które ustały dopiero w ubiegłym roku. Nie wolno zapominać, że przed nałożeniem ceł zapobiegających obchodzeniu oraz uchyleniem zobowiązań poziom przywozu prowadzonego przez przedsiębiorstwa z Indii, który uznano za dumpingowy, był trzykrotnie wyższy niż w ODP.

5. **Wnioski dotyczące sytuacji panującej na rynku wspólnotowym**

(71) Suma konsumpcji folii PET na rynku Wspólnoty wzrosła o 1 %, podczas gdy sprzedaż przemysłu wspólnotowego spadła o 2 %.

(72) Zaobserwowano pogorszenie sytuacji gospodarczej przemysłu wspólnotowego, jakie odzwierciedla większość wskaźników szkody, a mianowicie: produkcja, zdolności produkcyjne i stopień ich wykorzystania (spadek o 4 %), wielkość sprzedaży (– 2 %) i jej wartość (– 5 %), udział w rynku (– 2 punkty procentowe), przepływ środków pieniężnych i rentowność, aktywność inwestycyjna i stopa zwrotu z inwestycji.

▼B

(73) Wszystkie wysiłki na rzecz restrukturyzacji przemysłu wspólnotowego na poziomie zatrudnienia, redukcji kosztów oraz wzrostu wydajności na głowę pracownika nie zdołały zrównoważyć wpływu wzrostu cen surowca w badanym okresie. Koszty produkcji przekraczały wpływy ze sprzedaży. Zbiegło się to z niskim poziomem cen przywozu z Indii i innych krajów, w przypadku których wykazano obchodzenie przepisów. Należy jednak odnotować, że presja cenowa odczuwana przez przemysł wspólnotowy była częściowo wywołana przez przywóz dokonywany przez Jindal, który – jak stwierdzono – nie dopuszczał się dumpingu w ODP, w czasie którego dokonano około 90 % ogółu przywozu folii PET z Indii.

(74) Zważywszy na to, przemysł wspólnotowy znajduje się wciąż w niepewnej sytuacji, a każde zwiększenie przywozu dumpingowego najprawdopodobniej by ją jeszcze pogorszyło.

D.4. PRAWDOPODOBIEŃSTWO UTRZYMYWANIA SIĘ I PONOWNEGO WYSTĄPIENIA DUMPINGU

(75) Jak stwierdzono powyżej, sytuacja przemysłu Wspólnoty jest nadal niepewna. W przypadku zniesienia środków antydumpingowych doszłoby do znacznego wzrostu dumpingowego przywozu. Jak już wskazano wyżej w motywie 46, eksporterzy indyjscy objęci środkami antydumpingowymi mają potencjał znacznego zwiększenia wywozu, z kolei zgodnie z treścią motywu 48 niektóre z największych światowych rynków eksportowych folii PET chronią wysokie stawki celne – w szczególności rynek folii PET w USA.

(76) W przypadku braku ceł antydumpingowych indyjski przywóz dumpingowy mógłby wywierać poważną presję cenową na rynku Wspólnoty. Zatem istnieją wyraźne przesłanki prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody.

(77) Uwzględniając powyższe, gdyby przemysł wspólnotowy został narażony na zwiększony przywóz po cenach dumpingowych z Indii, spowodowałoby to dalsze pogorszenie jego sytuacji finansowej. Na tej podstawie stwierdza się zatem, że uchylenie środków w odniesieniu do Indii najprawdopodobniej poskutkowałoby ponownym poniesieniem szkody przez przemysł wspólnotowy.

D.5. INTERES WSPÓLNOTY

(78) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego rozważono, czy utrzymanie okresu obowiązywania istniejących środków antydumpingowych nie zaszkodzi interesom Wspólnoty jako całości.

(79) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy interes Wspólnoty określono na podstawie oceny wszystkich zaangażowanych interesów, to znaczy: interesu przemysłu wspólnotowego, interesu importerów oraz użytkowników produktu objętego postępowaniem.

▼B

(80) Należy przypomnieć, że w dochodzeniu pierwotnym wprowadzenia środków nie uznano za sprzeczne z interesem Wspólnoty. Również fakt, że obecne dochodzenie jest przeglądem, czyli analizowaniem sytuacji, w której środki antydumpingowe już zastosowano, umożliwia ocenę jakiegokolwiek niewłaściwego oddziaływania aktualnie stosowanych środków antydumpingowych na zainteresowane strony.

(81) Na tej podstawie zbadano, czy pomimo wniosku w sprawie ponownego wystąpienia dumpingu wyrządzającego szkodę istnieją istotne powody, które doprowadziłyby do wniosku, że w interesie Wspólnoty nie leży utrzymanie środków w tym konkretnym przypadku.

(82) Celem ustalenia prawdopodobnego wpływu decyzji o nałożeniu lub odstąpieniu od nałożeniu środków poproszono o przesłanie informacji wszystkie strony, których dotyczy postępowanie lub które zgłosiły się jako strony zainteresowane. Na tej podstawie Komisja przesłała kwestionariusze do przemysłu wspólnotowego, dziewięciu niepowiązanych importerów i dwudziestu trzech użytkowników. Ponadto Komisja skontaktowała się również ze wszystkimi pozostałymi znanymi producentami wspólnotowymi, którzy nie przedstawili żądanych informacji dla współpracy w dochodzeniu, celem uzyskania podstawowych informacji dotyczących ich produkcji i sprzedaży.

1. **Skutki dla przemysłu Wspólnoty**

(83) Należy nadmienić, że przemysł wspólnotowy pozostaje w niepewnym stanie, opisanym wyżej w motywach 58–74.

(84) Oczekuje się, że utrzymanie obowiązujących środków ochronnych powinno załagodzić utrzymujące się zakłócenia na rynku i obniżanie cen. Ewentualne środki umożliwiłyby przemysłowi wspólnotowemu przynajmniej utrzymanie dotychczasowej sprzedaży i korzystanie z efektu skali.

(85) Z drugiej strony, jeśli środki antydumpingowe zostaną uchylone, prawdopodobne jest, że negatywne tendencje w sytuacji finansowej przemysłu wspólnotowego będą się utrzymywały, o ile nie pogarszały. Przemysł wspólnotowy szczególnie wyraźnie odczuwa utratę dochodów spowodowaną obniżonymi cenami oraz zniżkującym udziałem w rynku.

(86) Dlatego też utrzymanie środków antydumpingowych leżałoby w interesie przemysłu Wspólnoty.

2. **Wpływ na importerów i użytkowników**

(87) Tylko jeden importer-użytkownik i czterech użytkowników współpracowały w dochodzeniu i udzieliły wyczerpujących odpowiedzi. Stanowią one 16,3 % całkowitej konsumpcji folii PET na rynku Wspólnoty i wskazały one, że utrzymanie w mocy środków antydumpingowych nie wywarłoby większego wpływu na ich przedsiębiorstwa.

3. **Wnioski dotyczące interesu Wspólnoty**

(88) Mając na względzie wszystkie wymienione powyżej czynniki, ustalono, że nałożenie środków nie wywarłoby znaczącego niekorzystnego wpływu na sytuację użytkowników i importerów produktu objętego postępowaniem.

▼B

(89) Na podstawie powyższych ustaleń wnioskuje się tymczasowo, że z punktu widzenia interesu Wspólnoty nie ma istotnych argumentów przeciwko utrzymaniu w mocy tymczasowych środków antydumpingowych.

E. **ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE**

(90) Wszystkie zainteresowane strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierza się zalecić utrzymanie obowiązujących środków. Wyznaczono również termin, w którym strony mogły przedstawić swoje uwagi do ujawnionych informacji.

(91) Na podstawie powyższych faktów i ustaleń oraz dostępnych informacji wyciąga się wniosek, zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, że niniejsze postępowanie przeglądowe ograniczone do Jindal powinno zostać zakończone, a nałożona w pierwotnym dochodzeniu zerowa stawka cła antydumpingowego na przywóz folii PET produkowanej i wywożonej do Wspólnoty Europejskiej przez spółkę Jindal powinna zostać utrzymana.

(92) W odniesieniu do przeglądu wygaśnięcia, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego i na podstawie powyższych ustaleń, należy utrzymać środki antydumpingowe mające zastosowanie do przywozu folii PET pochodzącej z Indii,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Częściowy przegląd tymczasowy środków antydumpingowych mających zastosowanie w odniesieniu do przywozu folii z politereftalanu polietylenu (PET) pochodzącej między innymi z Indii, zwykle zgłaszanej pod kodami CN ex 3920 62 19 i ex 3920 62 90, w zakresie, w jakim dotyczy on indyjskiego producenta eksportującego Jindal Poly Films Limited, zostaje niniejszym zakończony.

Artykuł 2

1. Niniejszym ustanawia się cło antydumpingowe na przywóz folii z politereftalanu polietylenu (PET) objętej kodami CN ex 3920 62 19 (kody TARIC 3920 62 19 03, 3920 62 19 06, 3920 62 19 09, 3920 62 19 13, 3920 62 19 16, 3920 62 19 19, 3920 62 19 23, 3920 62 19 26, 3920 62 19 29, 3920 62 19 33, 3920 62 19 36, 3920 62 19 39, 3920 62 19 43, 3920 62 19 46, 3920 62 19 49, 3920 62 19 53, 3920 62 19 56, 3920 62 19 59, 3920 62 19 63, 3920 62 19 69, 3920 62 19 76, 3920 62 19 78 i 3920 62 19 94) oraz ex 3920 62 90 (kody TARIC 3920 62 90 33 i 3920 62 90 94), pochodzącej z Indii.

▼M5

2. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego stosowana do cen netto na granicy Unii, przed ocleniem, produktów wytwarzanych przez niżej wymienione przedsiębiorstwa jest następująca:

▼M5

Przedsiębiorstwo	Cło ostateczne (%)	Dodatkowy kod TARIC
▼M6		
Ester Industries Limited, DLF City, Phase II, Sector 25, Gurgaon, Haryana – 122022, Indie	8,3	A026
▼M5		
Garware Polyester Limited Garware House, 50-A, Swami Nityanand Marg, Vile Parle (East), Mumbai 400 057, Indie	0	A028
Jindal Poly Films Limited 56 Hanuman Road, New Delhi 110 001, Indie	0	A030
Polyplex Corporation Limited B-37, Sector-1, Noida 201 301, Dist. Gautam Budh Nagar, Uttar Pradesh, Indie	3,7	A032
SRF Limited Block C, Sector 45, Greenwood City, Gurgaon 122 003, Haryana, Indie	15,5	A753
Uflex Limited A-1, Sector 60, Noida 201 301, (U.P.), Indie	3,2	A027
Vacmet India Limited Anant Plaza, IInd Floor, 4/117-2 A, Civil Lines, Church Road, Agra 282 002, Uttar Pradesh, Indie	0	A992
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa (z wyjątkiem MTZ Polyfilms Limited – dodatkowy kod TARIC A031 ([1]))	29,3	A999

([1]) W przypadku MTZ Polyfilms Limited (New India Centre, 5th Floor, 17 Co-operage Road, Mumbai 400039, Indie), odniesienie dotyczy zawiadomienia opublikowanego w Dz.U. C 131 z 20.5.2010, s. 3.

▼B

3. Jeżeli jakakolwiek strona dostarczy Komisji wystarczające dowody potwierdzające,

— że nie prowadziła wywozu produktu opisanego w ust. 1 w okresie od dnia 1 kwietnia 1999 r. do dnia 31 marca 2000 r. i od dnia 1 lipca 2005 r. do dnia 30 czerwca 2006 r.,

— że nie jest powiązana z żadnym eksporterem lub producentem podlegającym środkom nałożonym na mocy rozporządzenia (WE) nr 366/2006, oraz

▼B

— że dokonała wywozu towarów objętych postępowaniem po okresie od dnia 1 lipca 2005 r. do dnia 30 czerwca 2006 r. lub że przyjęła nieodwracalne zobowiązania umowne dotyczące wywozu znacznej ilości produktu do Wspólnoty,

Rada, stanowiąc zwykłą większością na wniosek złożony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym, może zmienić ust. 2, dodając wymienioną stronę do wykazu przedsiębiorstw podlegających środkom antydumpingowym, jak wskazano w tabeli w ust. 2, przy ostatecznym środku stanowiącym stawkę cła o średniej ważonej wynoszącej 3,5 %.

4. Ostateczne rezydualne cło antydumpigowe mające zastosowanie do przywozu z Indii ustanowione w ust. 2 rozszerza się niniejszym na przywóz tej samej folii z politereftalanu polietylenu wysyłanej z Brazylii i Izraela, zgłaszanej lub niezgłaszanej jako pochodząca z Brazylii lub Izraela (kody TARIC: 3920 62 19 01, 3920 62 19 04, 3920 62 19 07, 3920 62 19 11, 3920 62 19 14, 3920 62 19 17, 3920 62 19 21, 3920 62 19 24, 3920 62 19 27, 3920 62 19 31, 3920 62 19 34, 3920 62 19 37, 3920 62 19 41, 3920 62 19 44, 3920 62 19 47, 3920 62 19 51, 3920 62 19 54, 3920 62 19 57, 3920 62 19 61, 3920 62 19 67, 3920 62 19 74, 3920 62 19 77, 3920 62 19 92, 3920 62 90 31, 3920 62 90 92) z wyjątkiem produkowanych przez:

Terphane Ltda BR 101, km 101, Cabo de Santo Agostinho, Pernambuco, Brazylia (dodatkowy kod TARIC A569),

Jolybar Filmtechnic Converting Ltd (1987), Hacharutsim str. 7, Ind. Park Siim 2000, Natania South, 42504, POB 8380, Izrael (dodatkowy kod TARIC A570),

Hanita Coatings Rural Cooperative Association Ltd, Kibbutz Hanita, 22885, Izrael (dodatkowy kod TARIC A691),

▼M2

S.Z.P. Plastic Packaging Products Ltd, PO Box 53, Shavei Zion, 22086 Izrael (dodatkowy kod TARIC A964).

▼B

5. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.